

[Jørgen Jørgensen.]

Legaterne, maa ogsaa skulle stemples paa samme Maade som andre Værdipapirer — det drejer sig i Almindelighed om Kreditforeningsobligationer eller andre Obligationer. Jeg tror imidlertid, at det vilde være nyttigt, om den højtærede Finansminister her og maaske ogsaa andre Steder meget stærkt fik slaaet fast, at saaledes er det, for disse Obligationer er jo faktisk Ihændeleverpapirer, og derfor kan de hurtigt komme ud i Omsætningen, og hvis det saa blev opdaget, at de ikke har været behandlet, som de skulde, vilde det være ubehageligt for de paagældende selv.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil rejse, drejer sig om Kommunekassererne. Naar en Kommunekasserer skal ombytte Kommunens Penge, saa opfatter jeg ham som en juridisk Person, der blot skal legitimere sig med den Skattebillet, som han selv har udstedt. Det kunde maaske være rimeligt, at de Mennesker for ikke at skulle blive beskyldt for at have lavet et eller andet ved Ombytningen af disse Penge medbragte en Anmeldelse, der var underskrevet af Kommunalbestyrelsens Formand personligt. Jeg tror ikke, at noget saadant vil ske, men der vogter mange venlige Øjne paa Folk i de offentlige Institutioner, og berettiget Kritik bør ikke kunne rejses.

Med Hensyn til Ombytningen af Pengesedlerne vilde det i øvrigt være af stor Værdi, om man baade i Pressen og i Radioen i Dag og i Morgen stærkt kunde faa fastslaaet, at Anmeldelsesblanketterne helst skal være udfyldt, inden man henvender sig til Banker og Sparekasser. Man kan vel ikke forlange det, men man skal prøve paa at faa Folk til det. Der er Masser af Mennesker, der ikke selv vil være i Stand til at udfylde disse Blanketter, og det vil derfor være rimeligt, at de hos Bekendte, Naboer og Venner faar den Ting bragt i Orden, inden de henvender sig i Banken.

En Ting, jeg ogsaa gerne vil nævne — det er gaaet saa stærkt, at det har været umuligt at følge med, saa hvis det har været omtalt, beder jeg undskylde —, er, at naar nu Formueopgørelsen skal foretages pr. 23. Juli, saa tror jeg, man skal henstille til de Mennesker, der skal lave Formueopgørelse, altsaa de enkelte Formueejere, at de foretager disse Notater nu, straks, saa de har dem parat, naar de engang i Efteraaret skal bruge dem til Anmeldelsen. Vi ved alle, at selv om man skal opgøre sit Regnskab pr. 1. Januar, opgiver man, hvor meget man har den 1. Februar, den Dag man indgiver Selvangivelsen, og mange af dem, som fører

Regnskab, sluttende pr. 1. Juli, foretager ganske sikkert Formueopgørelsen midt om Vinteren, men her i dette Tilfælde maa Opgørelsen ske nøjagtig pr. 23. Juli — det er aldeles afgørende.

Et Forhold, som der maaske ikke er noget at gøre ved, men som jeg gerne vil nævne, er de Vanskeligheder, som kan opstaa for de smaa Levnedsmiddelforretninger, der modtager 5- og 10-Kronesedler i de 3 Dage, der er Tale om at dette kan finde Sted. Disse Forretninger faar det Beløb, de veksler over 500 Kr., spærret inde, og det er jo en Del af deres Driftskapital. Jeg ser gerne, at den højtærede Finansminister her eller maaske i Udvalget siger et Par Ord om, hvordan man muligvis kunde tænke sig at rette paa dette Forhold. Mange af de Mennesker har sikkert ingen Checkkonto, saa at deres Driftskapital vil svinde ind til at blive meget lille, hvis man ikke her finder en Løsning.

Mange andre Problemer vil melde sig, efterhaanden som Loven begynder at virke, men her maa det jo ikke glemmes, hvilke kolossale Vanskeligheder andre Lande har haft, og hvor smaa vore Vanskeligheder i det hele har været paa alle Omraader. Jeg tror, det er en Betragtning, man bør holde sig for Øje, naar vi nu møder visse Vanskeligheder, som vi alle er klar over vil opstaa ved denne Lovs Praktisering.

Med dette Lovforslag skulde der være skabt Mulighed for, at al den Mistænksomhed, der er med Hensyn til Formuernes — og dermed ogsaa Indkomsternes — Rigtighed, kan forsvinde. Derfor hilser jeg det Initiativ, der her er taget af Regeringen, med Tilfredshed.

Det, man i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag vistnok anser for det forfærdeligste, er, at Skattemyndighederne nu skal have Ret til i visse Tilfælde at se paa Indbo m. m. Jeg vil heroverfor sige, at vi maa prøve paa at se Sagen ogsaa fra den anden Side. Hvad vilde der ske, hvis ikke der var den Mulighed for Skattemyndighederne over for Værnemagere og andre Folk af samme Kategori, om hvem alle Mennesker paa Egnen ved, at de har tjent store Penge, at undersøge Sagen til Bunds? Det nytter jo ikke, at man naar frem til et Punkt, hvor det saa blot maa konstateres, at Pengene er væk, medens alle ved, at disse Mennesker i Løbet af 1, 2 eller 3 Aar — hvor længe de nu har haft Held til at være med i det store Spil — har anbragt vældige Summer i Indbo, Smykker og forskellige andre Ting. Hvordan tror man, Befolkningen vilde se paa det, hvis Bommen gik